

Diagnostika karmy 2 Část 2

Žárlivost

Informace, které sděluji v této knize svým čtenářům, poskytuji prakticky každému pacientovi. Setrvačnost duše je nezměrně větší než setrvačnost našeho vědomí. K tomu, abychom duši správně orientovali, musíme vynaložit dlouhodobé, trýznivé úsilí. Čím srozumitelněji a důkladněji stav věci analyzuji, tím snáz se pacient vzchopí.

Přišel jsem k nemocnému, který byl chorobou nadlouho upoután na lůžko. Šlo o těžký úraz mozku. V poslední době zažil hodně hádek se ženou, často se cítil ukřivděný a žárlil. A jelikož žárlivost je vlastně nenávist, dochází k blokaci hlavy – k úrazům, mrtvicím, roztroušené skleróze, ztrátě sluchu či zraku, zánětům nosohltanu a nádorovým onemocněním.

"Vaše problémy způsobila žárlivost a agrese. Základem každé žárlivosti je snaha povýšit milovaného člověka nad Boha, proto vám ubližovali, hádali se s vámi a rozcházeli ti nejbližší lidé. Vy jste ale nebyl ochoten se s tím smířit a hromadil jste v sobě agresi, která se dříve či později musela proměnit v nemoc. Teď si ale poslechněte to hlavní. Té agrese máte v sobě zatím asi jen pětinu, ale ve vašem případě se hromadila mnohem rychleji než u jiných lidí. Důvodem je vaše nezměrná pýcha, jejímž zdrojem je přílišné lnutí vaší duše k moudrosti. Zuby nehty se držíte moudrosti a odsuzujete šéfy své organizace za nepromyšlené jednání. Představte si celou situaci jako člun, plující říčním proudem nad kameny. Ty kameny jsou symbolem peněz, hmotných statků a životního úspěchu. Když v člověku není mnoho pýchy, kameny buší do dna člunu slabě a agrese téměř nevzniká, ani nemoc nemusí přijít. Čím větší je však pýcha, tím silnější je tlak srážející nás k Zemi, vrstva vody se ztenčuje a kameny dno nakonec prorazí.

V posledních dvou letech značně zesílily vaše výhrady k okolí, především k vašim nadřízeným, které vytrvale odsuzujete a hněvate se na ně za jejich nemoudré chování. Vaše pýcha se rozrůstá obrovskou rychlostí. Proto se také tak nápadně posílilo vaše nutkání přiblížit se k rodině a milovanému člověku. Abyste dostal možnost přežít, vaše žena vám musela ubližovat a hádat se s vámi. To byla ta nejšetrnější varianta, jak vás vrátit zpět k normálu. Vy jste se ale s touto variantou nedokázal vyrovnat. To znamená, že musela přijít těžká nemoc nebo úraz.

"Ano," přikývl ustaraně pacient. "To, co říkáte, vypadá velmi pravděpodobně."

Soustředěně se zamyslel a pak se mě zeptal:

"Takže pokud se chci vyléčit, musím celý svůj dosavadní život vrátit a vše, co se v něm událo, považovat za boží danost? Prosím, to udělat mohu. Jediné, co nechápu, je to, jak se budu chovat v práci. To se mám na tu tupohlavost a idiotství jen tak koukat a nic proti ní nepodnikat?"

"Vy se neustále snažíte pracovat podle stejného režimu, ale pokaždé je to jedna ze dvou krajností. Místo toho ale musíte situaci kontrolovat. Toho dosahujeme tím, že ji navenek nepřijímáme a bojujeme s ní, až si ji nakonec podrobíme. Uvnitř ji však musíme bezezbytku přijmout. Navenek se stýkáte s lidmi, kdežto ve svém nitru s Bohem. Když to, co děláte navenek, přenesete dovnitř, stává se z toho pravý opak. Zatímco vnější konflikt se situací a snaha přizpůsobit ji svým představám vám dává zdraví, jakmile vstoupí do vašeho nitra, přináší nemoc. Dřív člověk víceméně dodržoval harmonii, protože byl od dětství vychováván podle duchovního a božského principu, tedy k absenci nenávisti, agrese a k přijetí všeho existujícího jakožto rozumného. Když dítě postupně dorůstalo a život ho posouval k opaku, dávno zformované jádro světla a klidu v duši agresi dovnitř nepouštělo. Byla to taková živelná dialektika. Zatímco dnes je to koncepce, ale přistoupit na ni je velmi složité.

Vědci už nejménou zkoumali, co se odehrává, když do kontaktu přicházejí dvě civilizace, dva národy, dva kmeny. Ukázalo se, že nejrychlejší je vzájemná výměna pracovních nástrojů, výrobních postupů a předmětů každodenní potřeby. Mnohem pomalejší a nesnadnější je výměna zvyklostí a tradic. Úplně nejtěžší je pak výměna konfesí, náboženských systémů. Věřoučný světový názor je nejvyšším stupněm abstrakce od vši pozemskosti, protože se pohybuje ve vrstvách ducha, rozprostírajícího se v celém vesmíru. Jeho hmota i setrvačnost je tedy obrovská. Říkám to proto, abyste pochopil, že budete muset přebudovávat hlubinné hladiny duchovního vnímání světa, což bude probíhat pomalu a ztěžka. Ale jedině takový přístup vám umožní, abyste problémy jen neodložil na později, ale úplně se jich zbavil."

Moji pacienti při sezení často říkají:

"Teď se přece chovám správně, tak proč jsem nemocný?"

A já odpovídám:

"Představte si, že kapitán zaoceánského parníku usnul a loď celou hodinu směřovala přímo na útesy. Pak se vzbudil, promnul si oči a povídá: ,Těch posledních pět minut se chovám naprosto normálně, takže by všechno mělo být v pořádku. Chcete-li se zbavit agrese vůči lidem, musíte pochopit, že v jemných hladinách jsme si všichni naprosto rovni, že tu nejsou ani mudrci, ani pitomci, že nejsou lotři a svatí, že nejsou bohatí a chudí. Rozdíl panují jen v nejvyšších vrstvách, a ty sinusovitě kolísají. Komunistická ideologie se snažila lidem vnutit lásku ke všemu jak uvnitř, tak mimo nás, ale ta láska se proměnila v nenávist. Lidé za nic nemohou, nedokonalá idea a nedokončená koncepce přináší tisíckrát víc mrtvých než obyčejná ničemnost. Nedokonalá koncepce, to je výraz nedostatečně rozvinutého ducha. A tak pokud lidstvo v nejbližší době nenastolí přísnou prioritu duchovních hodnot v ekonomice, politice, vědě, umění, pedagogice, medicíně a dalších oborech lidské činnosti, budou se rozbíhat stále mohutnější mechanismy donucovací povahy."

A pokračoval jsem v rozmluvě se svým pacientem.